

Топово вѣже, *sn.* (*voyez Брѣжъ*).
 — хвѣряне или гърмене, *sn.* la cannonade.
Топовы вѣжа, *sn. pl.* Artill. la prolonge.
Топографически, *adj.* topographique; -скы,
 -мент; || (*за планъ*), figuratif.
Топографія (*описане на мѣстность*), *sf.*
 la topographie.
Топографъ, *sm.* un topographe.
Топола, *sf.* arbre, le peuplier ou peuple
 blanc; || черна —, peuplier noir; || Ломбард-
 ска —, peuplier d'Italie.
Тополенa мазъ, *sf.* onguent populéum *m.*
Тополнница, *sf.* la canonnerie.
Топоренъ калѣвъ, *sm.* le porte-hache.
Топорче, *sn. dim.* la 'hachereau. [bet *m.*]
Топоръ, *sm.* la 'hache, cognée *f.* merlin, cour-
 топсегель, *sm.* Mar. la boulingue.
Топтанъ, *adv. t.* (*voyez Скупомъ*).
Топузь, *sm. t.* l'assomoir *m.*; || (*за зубиване*
волове), le merlin (*voyez Буздоганъ*).
Топузче (*игрица*), *m. t.* le bilboquet.
Топчія, *sm.* un canonnier.
Топъ (*за пушкане*), *sn. t.* le canon; *coll.*
 топове или артиллерія, l'artillerie *f.*; 1.
 пробивам съ — дѣното на ладія, *va.*
 Mar. saborder; 2. удрямъ съ — връхъ-тъ
 на кале, *va.* Milit. écrêter; 3. хвѣряне —,
 Artill. le marron; 4. хвѣрямъ едно на
 друго по нѣколко -ове, *va.* échanger quel-
 ques coups de canon; 5. който има -ове,
 Mar. artillé, *adj.*; 6. (*за игра*), *voyez* Валка.
Топъль, *adj.* chaud,
 — вѣтърь (*бѣль*), *sm.* l'auster ou notus *m.*
 — мѣсаль, *sm.* le chauffoir.
Топя, *va.* fondre; || (*металль*), *Chim.* cou-
 peller; || -са, *vr.* se fondre.
Топж, *va.* tremper. [jouer à croix ou pile].
Тора и Яза (*игра на лиго тъмло*), *sf. t.*
Торба, *sf. t.* le sac; 1. (*съ зеленчукъ*), le
 pouet; 2. (*за пары*), la sacoche, escarcelle
f.; 3. (*съ сачева*), sac à ouvrage; 4. (*за*
бѣлы книги, хартии), le dossier; 5. който
 приличать на —, *H. nat.* marsupial, *adj.*
Торбичка, *sf. dim.* la pochette; || *Méd.* le sac.
Торбично издуване, *sn.* Chir. la stéatocele.
Торена яма, *sf.* la tourbière.
Торенъ и -рясть, *adj.* tourbeux, tourbier; ||
H. nat. stercoraire.
Тори (*придрѣжники на королевска власть*
въ Инглитерра) *sm.* un toru. [et -ryisme].
Торисмъ (*система на тории*), *sm.* le torisme
Торій (*металль*), *sm.* le thorianum et thorium.
Торнадо (*вѣтрутка у Сенегала*), *sm.* le tor-
 nados.
Торокъ (*игра*), *sm.* le tarot.
Торпъ (*сладка пита или мекича*), *sm.* la
 tourte; || (*сладка бакица, бакласа т.*), tarte *f.*
Торунжавъ (*тъмносуръ*), *adj.* rubigineux,
 roux; || (*цвѣтъ*), *sm.* le —, *m.*
Торѣяно брусче, *sn.* la briquette.

Торъ, *sm.* le fumier, tourbe *f.*; 1. (*копнотъ*),
 le terreau; 2. блана —, une motte; 3. клѣтка
 —, couche de fumier, *f.*; 4. сокъ отъ —,
 le purin; 5. рѣзачъ на —, un tourbier.
Тосканекни орденъ, *sm.* Archit. ordre tos-
 can *m.* [toste].
Тостъ (*пиене на здравица*), *sm.* le toast *et*
Точене, *sn.* l'aiguisement et -sage *m.* repas-
 sage; 1. (*съ желѣзо магнитъ*), *Phys.* l'ar-
 mure *f.*; 2. (*коприна*), le décrusement *et*
 -creusage; 3. (*млинь*), le feuilletage; 4.
 (*сачева*), l'affutage *m.* [стоянь].
Точень, *adj.* constant, compasse (*voyez* За-
 — млянъ, *sn.* la feuillante).
Точиларъ, *sm.* un adoucesseur, émouleur *m.*
Точилень камыкъ, *sm.* la meule; || (*брусъ*),
 le grès.
Точилка, *sf.* verge à feuilletter, *f.*
Точилникъ, *sm.* un aiguiseur, repasseur, ré-
 mouleur ou gâgneur petit *m.*
Точило, *sn.* l'aiguiserie *f.* pierre à aiguiser,
 affiloir *m.*; 1. (*золѣмъ камыкъ*), le meu-
 lard; 2. изостревамъ на —, *va.* emoudre;
 3. отайка въ —, matière chimolée *f.*
Точка (*капка*), *sf.* le point, repère et repaire;
 1. (*съ занетая*), *Typ.* le petit-qué (;); 2.
 най-горня —, le summum; 3. облегаемна
 —, point d'appui; 4. -гледане, point de vue;
 5. отъ — въ —, de point en point; 6. по-
 срѣщане въ една —, *Géom.* la coïncidence;
 7. — прѣсичане (*въ растворенъ трикж-
 никъ*), Archit. le tiers-point; 8. съеди-
 нямъ въ една —, *va.* centraliser; || *fig.*
 concenrer; || -са, *vr.* se concentrer; 9. съ-
 единене, *Géom.* point d'attouchement *m.*; 10.
 стичане въ една —, *Géom.* la convergence;
 11. сблизявамъ въ една —, *vr.* converger;
 12. който са сблизява въ една —, con-
 vergent, *adj.*; 13. -кы (*на планетенъ пжтъ*),
pl. Astr. *voyez* Аписды; 14. прѣведены —,
Typ. points conducteurs ou carrés; 15. съ
 —, ponctué, *adj.*
Точно, *adv.* certainement
Точность, *sf. fig.* le compassement.
Точж, *va.* aiguiser, adoucir, émoudre, affûter;
 1. (*изново*), rémoudre; 2. (*коприна*), décu-
 rer; 3. (*млинь*), feuilletter; 4. (*ножове*),
 repasser.
Тоѣга, *sf.* le bâton, masse, massue *f.* rondin,
 jalon *m.*; 1. (*сона т.*), *por.* le gourdin; 2.
 (*на оглавы между два коня*), le porte-
 barres; 3. (*за прѣпорецъ*), la lance; 4.
 (*при игра на ваякъ*), la lêve; 5. (*на стѣ-
 нове, за мѣрка*), la jauge; 6. удрямъ или
 бия съ —, *va.* bâtonner; 7. който умѣ да
 са брани съ —, un bâtoniste.
Тоѣжка, *sf.* la canne, baguette, verge *f.* jône
m.; 1. *Vlas.* le trabe; 2. (*за геогр. харта*),
 la gorge; 3. (*съ закривенъ връхъ или ку-
 ка*), la crosse; 4. (*обкована на двата*